

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj), soudce JUDr. Filipa Dienstbiera a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **O. Y.**, zastoupená Mgr. Ing. Janem Levým, Ph.D., advokátem, sídlem Štefánikova 249/28, Praha 5, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. března 2021 č. j. OAM-875/ZA-ZA11-VL16-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 4. června 2021 č. j. 1 Az 15/2021 - 31,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 4. června 2021 č. j. 1 Az 15/2021 - 31 **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalobkyně poprvé neúspěšně žádala o mezinárodní ochranu v roce 2019.

[2] Dne 18. prosince 2020 podala žalobkyně opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, kterou žalovaný vyhodnotil jako nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a rozhodnutím označeným v návěti řízení zastavil. Žalobkyně totiž uvedla stejné motivy odchodu z vlasti jako v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu.

[3] Žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) rozsudkem označeným v návěti.

II. Kasační stížnost a průběh řízení o ní

[4] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu kasační stížnost spojenou s návrhem na přiznání odkladného účinku. Namítala, že městský soud rozhodl bez jednání, aniž vyčkal uplynutí dvoutýdenní lhůty pro udělení souhlasu s takovým postupem.

Dále zopakovala své žalobní námitky, že uvedla nové skutečnosti, které bez svého zavinění nemohla uvést v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu. Žalovaný se tedy měl opakovanou žádostí stěžovatelky věcně zabývat. Stěžovatelka považuje odůvodnění rozhodnutí žalovaného za šablonovité a nepřezkoumatelné. Dále namítla, že žalovaný nepostupoval tak, aby byly výsledky pohovoru dostatečně konkrétní, a použil informace o zemi původu pouze ze svých vlastních zdrojů, nikoli z různých zdrojů, jak požaduje zákon o azylu.

[5] Žalovaný se ve vyjádření ke kasační stížnosti plně ztotožnil se závěry městského soudu. Poukázal na to, že námitky uvedené v kasační stížnosti se z velké části překrývají se žalobními námitkami. Žalovaný se stěžovatelčinou žádostí důkladně zabýval, avšak nezjistil důvody pro její meritorní posouzení.

[6] Nejvyšší správní soud zaslal vyjádření žalovaného stěžovatelce na vědomí.

III. Posouzení kasační stížnosti Nejvyšším správním soudem

[7] O návrhu na přiznání odkladného účinku Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval, neboť rozhodl ve věci bezodkladně, a návrh na přiznání odkladného účinku se tak stal bezpředmětným.

[8] Nejvyšší správní soud kasační stížnost posoudil a dospěl k závěru, že je důvodná.

[9] Podle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, *jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.* Zákon o azylu toto pravidlo nijak nemodifikuje.

[10] Z judikatury Nejvyššího správního soudu vyplývá, že pokud soud rozhodne bez jednání, aniž by pro to byly splněny zákonem vymezené podmínky – tedy aniž by s tím oba účastníci souhlasili buď výslovně, nebo mlčky tím, že ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy nevyjádří nesouhlas – poruší právo účastníka řízení na veřejné projednání věci v jeho přítomnosti garantované čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a zatíží řízení vadou, která může mít vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudky ze dne 29. listopadu 2005 č. j. 4 As 46/2004 - 58, ze dne 11. listopadu 2004 č. j. 6 Azs 28/2003 - 59, č. 482/2005 Sb. NSS, ze dne 30. září 2009 č. j. 8 As 49/2008 - 62 či ze dne 30. června 2020 č. j. 2 Azs 57/2020 - 36).

[11] Přesně k této situaci došlo v nyní projednávané věci. Výzva městského soudu formulovaná v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. byla doručena zástupci stěžovatelky do datové schránky dne 27. května 2021 (doručenka na č. l. 23 soudního spisu). Dvoutýdenní lhůta k vyjádření nesouhlasu s rozhodnutím bez jednání stěžovatelce uplynula dne 10. června 2021, městský soud však napadeným rozsudkem rozhodl již dne 4. června 2021, tedy o šest dnů dříve.

IV. Závěr a náklady řízení

[12] Nejvyšší správní soud tedy přisvědčil žalobkyni, že řízení před městským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozsudku, a proto tento rozsudek v souladu s § 110 odst. 1 větou první zrušil a věc vrátil k městskému soudu k dalšímu řízení.

pokračování

K dalším kasačním námitkám se Nejvyšší správní soud nevyjadřoval, neboť by to bylo s ohledem na procesní pochybení městského soudu předčasné.

[13] Městský soud bude v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Odstraní tedy vytýkané procesní pochybení tak, že žalobkyni znovu vyzve, aby sdělila, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez jednání, a nerozhodne o žalobě dříve, než uplyne dvoutýdenní lhůta od doručení této výzvy. Opětovně vyzývat žalovaného není nezbytné, neboť procesní situace, do níž se řízení před městským soudem vrátí, se nebude lišit od té, v níž žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil (shodně srov. výše citovaný rozsudek č. j. 2 Azs 57/2020 - 36).

[14] Městský soud v novém rozhodnutí rozhodne i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 věta první s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. srpna 2021

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu